

Hensyn til, at der til Kirken skal henlægges tilstrækkelig Kapital ikke blot til dens fremtidige Vedligeholdelse og Drift, men ogsaa til, hvad det vilde koste straks at sætte Kirken i dens nuværende Skikkelse i fuldstændig god Stand. Kirken bliver derefter at betragte som selvejende.

§ 4.

Til Udvidelse af Kirker, der eje sig selv, og som ikke ere i Stand til selv at bekoste Udvidelsen, udreder Statskassen Halvdelen af Udgifterne efter den af Ministeriet godkendte Plan. Resten af Udgiften kan, om fornødent, lignedes paa Menigheden.

Saafernt det findes hensigtsmæssigt i Stedet for at udvide den gamle Kirke at opføre en helt ny Sognekirke eller en Filialkirke, og der i den Anledning ønskes et større Bidrag hertil fra Statskassen end, hvad Halvdelen af Udgiften efter det i Henhold til § 2 udarbejdede foreløbige Overslag vilde udgøre, maa fornøden Bevilling hertil søges paa Finansloven.

§ 5.

Hvor en Kirke i Henhold til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19. Februar 1861 § 4 endeligt er udsat af Synet til Udvidelse, komme Bestemmelserne i foranstaaende §§ 3—4 til Anvendelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19. Februar 1861 § 4 bestemmes det, at hvis gentagen Erfaring i det mindste i tre paa hinanden følgende Aar viser, at en Kirke ikke er saa rummelig, at den afgiver bekvem Plads for Sognets Kirkegængere, og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet derfor paabyder dens Udvidelse, afgør Domstolene Sagen, hvis Tiendeejeren ej retter sig efter det givne Paalæg. Skulde det vise sig, at det bestaaende Retsforhold ej fyldestgør Kirkens Tarv, vil Forholdet være at ordne ved Lov.

Siden Kirkesynslovens Ikrafttræden havde Spørgsmaalet om Kirkers Udvidelse vel flere Gange været fremme, men det var hidtil lykkedes at faa disse Sager ordnede i Mindelighed, saa at det ikke blev fornødent at ty til Domstolenes Afgørelse. Dette har imidlertid nu vist sig nødvendigt i nedenanførte Tilfælde. Efter at det ved de i Aarene 1896—1899 foretagne aarlige Provstesyner over Vesterbrønderslev Kirke ved hver af de paagældende fire Synsforretninger var blevet tilført

Synsprotokollen, at der for Synet havde været forelagt Erklæring fra Sognepræsten og Kirkesangeren om, at Kirken ikke var rummelig nok til at afgive bekvem Plads for Sognets Kirkegængere paa de almindelige Gudstjenestedage, blev Kirken ved det i sidstnævnte Aar afholdte Syn udsat til Udvidelse. Efter at dernæst Provstesyner ved det i Aaret 1900 afholdte Syn overensstemmende med en af den kongelige Bygningsinspektør givne Anvisning — ifølge hvilken en Udvidelse af Kirken nærmest burde foretages som en kapelagtig Udbygning paa den nordre Side, hvorved der efter en af Bygningsinspektøren udarbejdet Plan vilde indvindes ca. 70 Pladser paa Gulvet og omtrent et lignende Antal Pladser paa et eventuelt Pulpitur, hvorhos en yderligere fra Bygningsinspektøren indhentet Erklæring gik ud paa, at Bekostningen ved en saadan Tilbygning vilde andrage 8 à 9,000 Kr. foruden Arkitekt-honorar — nærmere havde formuleret sit Krav om Kirkens Udvidelse derhen, at denne skulde foregaa ved en Tilbygning mod Nord fra den østre Hvelving i Høj-